

РЕШЕНИЕ

№ 8225

гр. София, 27.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 24.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разглежда дело номер **1276** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на К. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., кюрд по народност, непридружен непълнолетен, [дата на раждане] чрез адв. Б. К. от САК, назначена с решение № 656 от 06.10.2025г. на Председателя на НБПП против Решение № 5645/15.12.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност и неправилност на оспорения акт, като постановен при противоречие с чл.8 и чл.9 от ЗУБ. Претендира се отмяната на обжалваното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адвокат К., поддържа жалбата и моли да му бъде предоставен хуманитарен статут. По делото е постъпило писмено становище от процесуалния представител на жалбоподателя, с изложени доводи за незаконосъобразност на процесното решение и молба за неговата отмяна. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът – председател на Държавната агенция за бежанците при МС, в съдебно заседание, се представлява от юрисконсулт Х.. Моли за отхвърляне на жалбата, като неоснователна и недоказана.

Агенция социално подпомагане, чрез социалния работник А. А. в дирекция“С.“ счита, че детето

трябва да бъде в сигурна среда, където трябва да се чувства спокойно. Предвид това, че не е провела разговор с него, защото е избягал от Военна рампа не може да даде по-конкретно становище. Заявява, че ако детето се чувства сигурно в Б. и спокоен без заплахи от някой друг - това значи спокойна среда. Административен съд София – град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира следното от фактическа страна:

С молба с вх. № ПМЗ-ВР- 3039 от 01.10.2025 г. в Регистрационно - приемателен център - [населено място] (РПЦ - [населено място], жалбоподателят, непридружен непълнолетен, по смисъла на §1, т. 4 от ДР на ЗУБ, [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на И., кюрд по народност, вероизповедание: мюсюлманин-сунит, семейно- положение: неженен,[ЕИК], е поискал предоставяне на международна закрила. Личните му данни са установени въз основа на попълнена декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. В хода на производството чужденецът е представил фотокопии на семейна книжка.

На същата дата е съставен регистрационен лист с приложение. К. К. е получил копие от Указания, относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република Б., включващи пояснения относно производството по предоставяне на международна закрила; относно последваща молба за предоставяне на международна закрила, връчване на решенията. Видно от удостоверителното изявление на жалбоподателя същите са били преведени на разбираем за него език и последният е получил копие от тях. В административното производство чужденецът е представляван от адв. Б. К. САК, определен за негов представител от Председателя на националното бюро за правна помощ на осн. чл. 25, ал. 1 от ЗПП, с Решение № 656 от 06.10.2025г./л.55/

С писмо, рег. № М-11577 от 20.11.2025г.. /л.37/, съгласно чл. 41, ал. 1, т. 1 от ЗДАНС е уведомена ДАБ-МС, че ДАНС не възразява на лицето, регистрирано в РПЦ С. към ДАБ – МС, ПМЗ Военна рампа към ДАБ-МС като К. К. [дата на раждане] в И. ЛНЧ [ЕГН] да се предостави закрила в Република Б., ако отговаря на условията по ЗУБ.

На основание чл. 15, ал. 4 от Закона за закрила на детето, с писмо № ПМЗ-ВР-3061/03.10.2025г. /л.58/ е уведомена Дирекция „Социално подпомагане“-С. за подадената молба за международна закрила от непридружения непълнолетен чужденец, както и че интервюиращ орган е определен ст. експерт Р. К.. По делото е представена заповед за назначаване на социален работник, а именно заповед № ЗД/Д-С-СК-312 от 08.10.2025г., с която е определена Г. А. Т. на длъжност „главен социален работник в отдел „Закрила на детето“ в ДСП С. и А. А. на същата длъжност в същата дирекция.

Видно от протокол от проведено интервю с К. К., социален работник не е присъствал на проведеното интервю.

Представено е писмо изх.№ ПМЗ/23.10.2025г. на директор на РПЦ, С. до директора на ДСП, С., до Началник на 02 РУ-СДВР и до ДАЗД, в което е посочено, че оспорвания се явява „дете в риск“, като следва да се предприемат действия за неговото издирване със срок до навършване на пълнолетие.

С жалбоподателя в хода на административното производство е проведено интервю на 17.10.2025г., в присъствието на назначения му представител по чл. 25 ЗУБ, адвокат Б. К. и преводач от/на персийски език. Няма данни за присъстващ социален работник на проведеното интервю.

По време на изслушването в хода на интервюто с рег. № 509128 от 17.10.2025 г., чуждият гражданин мотивира молбата си за международна, закрила с липсата на професионална реализация в държавата му на произход. К. К. разказва, че е роден и живял в [населено място], И.

заедно с родителите си и сестра си. Заявява, че е учил в техникум в паралелка със специалност промишлено електричество и че всяка вечер след училище, но и през ваканциите е работил в магазина за електроматериали собственост на неговия баща. Съобщава, че е напуснал И., защото иска да се реализира в областта на професията си, но това не е възможно в родината му. Твърди, че всяка професия свързана с електричеството изисква придобиване на допълнителна квалификация и че на хората от неговата етническа принадлежност държавата не предлага работа, нито назначава на служба. Посочва, че нито баща му е намерил работа по специалността си, нито сестра му, която е била пълна отличничка в училище и е завършила висше образование със специалност педагогика. Пояснява, че политика на властите е работа да се намира само чрез връзки и познанства. Споделя, че ако бъде принуден, да се върне в И. сигурно ще може да живее там, но тъй като не вижда никакво бъдеще в страната няма желание да се връща. Обяснява, че не смята, че ще има добър живот в родината си и че ще се сблъска с липса на финансови средства и с принудителна военна служба. Добавя, че ако властите разберат, че не е искал да се върне в И., но по някаква причина се озове обратно на територията ѝ има вероятност да бъде пратен в затвора. Допълва, че родителите му и сестра му водят един много обикновен живот, защото в страната има икономически проблеми, безработица и висока инфлация, а бизнесът на баща му не върви, тъй като хората нямат средства

В интервюто посочва, че не е бил член на политически партии или организации. Посочва, че не е участвал във военни действия, не е преминавал военно обучение, както и че не е бил свидетел на такива. Молителят посочва, че не е имал проблеми с властите в страната му по произход.

Чуждият гражданин мотивира молбата си за закрила с причини от личен и икономически характер, Чужденецът декларира, че интервюто е проведено на разбираем за него персийски език и че писменият му текст му е прочетен на арабски език. Положени са подписи от чужденеца, интервюиращия орган, представителят – адвокат К. и от преводача.

С оспореното в настоящото производство Решение № 5645 от 15.12.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците, е отхвърлена молбата на чужденеца за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Административният орган е приел, че кандидатът не е аргументирал наличието на основателни опасения от преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Органът се е позовал на „Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец“ на службата на ВКБООН, според който кандидатът трябва да представи основателни причини, защо лично се опасява от преследване, което молителят в настоящия случай не прави. Предвид необоснованите му твърдения, органът е приел за неустановено осъществено спрямо него преследване и по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. Не са установени положителните предпоставки и липсват данни за отрицателни предпоставки по чл. 8, ал. 7 и 8 от ЗУБ и с тези мотиви, искането на чужденеца в частта за предоставяне на бежански статут е отхвърлено като неоснователно.

На следващо място, органът е достигнал до извода, че липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут, като се е аргументирал с установената фактическа обстановка, която не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание. Кандидатът не е бил обект на никакви посегателства и не е претърпял насилие. В тази връзка е прието, че предпоставките по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ не са налице. Председателят на ДАБ е констатирал, че липсва личен елемент за търсената международна закрила и е приел, че не са налице предпоставките по чл. 9, ал. 1 - 3 от ЗУБ.

По делото е приета административната преписка по издаване на оспорения административен акт в цялост, както и допълнително представените от процесуалния представител на ответника актуални справки за Ислямска република И. с вх. № МЦ-02-31 от 30.01.2026г. на дирекция „Международна дейност“ при ДАБ,

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от надлежно лице и при наличието на правен интерес от оспорване на акта.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства е видно, че оспорения административен акт е издаден от компетентен орган - председателя на ДАБ, съобразно чл. 48, ал. 1, т. 1 от ЗУБ.

Спазени са изискванията на чл. 59 АПК за форма. Решението съдържа предвидените в чл. 59, ал.2 АПК задължителни реквизити, с означение на фактическите и правните основания за издаването му.

Разгледана по същество жалбата е основателна, по следните правни съображения:

Производството е протекло при нарушаване на процедурите, регламентирани в закона и приложимата европейска директива – проведено е интервю с молителя – непридружен непълнолетен, в присъствието на служебно назначен адвокат на основание чл. 25, ал. 2 ЗПП вр. с чл. 23, ал. 2 вр. с чл. 25, ал. 1 и ал. 3, т. 2 и т. 3 ЗУБ, и преводач от/на персийски език, но в противоречие с изричната разпоредба на чл.15, ал.4 от Закона за закрила на детето. Съобразно същата, на изслушването и консултирането на детето задължително присъства социален работник от Дирекция „Социално подпомагане“ по настоящия адрес на същото, а при необходимост – и друг специалист. Цитираната норма е императивна и въвежда изискване за изслушване на детето в присъствието на социален работник и представяне на становище или доклад от представител на дирекция "Социално подпомагане" във всяко едно производство.

От представената административна преписка не се установява в хода на разглеждане на молбата на непълнолетния на основание чл. 15, ал. 4 във вр. с чл.15, ал.1 от ЗЗДетето до Дирекция "Социално подпомагане" да е изпратено искане за изразяване на становище или представяне на социален доклад, както и уточнение, че следва да присъства социален работник на изслушването и консултирането на детето. Видно от приложените към преписката писмени доказателства, на 17.10.2025г. по време на изслушването на непълнолетния чужд гражданин, не е присъствал социален работник. Преди издаване на процесното решение не е представен и социален доклад относно непълнолетното дете. Съдът намира, че Писмо изх.№ ПМЗ-ВР-3061 от 03.10.2025г.л.58, няма характер на такъв и не може да го замести, въпреки, че е посочено, че е в изпълнение на разпоредбата на чл.15, ал.4 от ЗЗДетето. В него са цитирани единствено данни за детето и родителите и заключение, което не е обосновано. Няма данни за проведен разговор или среща с непълнолетния и за съда не става ясно въз основа на какво е направено заключението, че основните му права не са нарушени, както и че не съществуват преки и непосредствени рискове за физическото, психическото, нравственото, интелектуалното и социалното му развитие. В тази връзка, съдът съобрази и обстоятелството, че правилата на чл. 15 от ЗЗДетето са синхронизирани с чл. 22, ал. 1 от Конвенцията за правата на детето, който задължава Република Б., като страна по нея, да вземе необходимите мерки, за да осигури на всяко дете, което иска да получи статут на бежанец или се счита бежанец в съответствие с приложимото международно и вътрешно право и процедури, независимо дали е придружено или не от своите родители или което и да е друго лице, подходяща закрила в ползването на правата му.

В настоящия случай, нарушението на чл. 15, ал. 4 ЗЗДетето следва да се квалифицира като съществено по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК, тъй като е попречило да се изяснят надлежно всички

данни относно детето, с оглед охрана на интересите му. В този смисъл са и редица решения на ВАС-решение № 6132/09.06.2025г. по адм.дело № 4858/2025г. по описа на ВАС; решение № 5258/20.05.2025г. по адм.дело № 1922/2025г. по описа на ВАС; решение № 13109/04.12.2024г. по адм.дело № 7400/2025г. по описа на ВАС и др. На съда е известно, че съществува и практика в противоположния смисъл, но същият, по изложените по-горе съображения, не я споделя.

Принципът за осигуряване на най-добрия интерес на детето е установен с Конвенцията на ООН за правата на детето. Този принцип е от основополагащо значение за осигуряване на закрила и за защитата на правата на детето, като в българското законодателство понятието е дефинирано в § 1, т. 5 вр. т. 11 от ДР Закона за закрила на детето. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 6а ЗУБ, съгласно която, при прилагането на закона, първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която съдът намира за нарушена.

Извършената в процесното решение преценка относно висшия интерес на детето, според настоящият състав е формална, тъй като не е съобразена с личната му история и възможността за спокойно съществуване при евентуално връщане в страната на произход. Съдът счита, че преценката на ответника относно детето е следвало да бъде подробно мотивирана, при съобразяване и с данните за конкретното място на произход (в този см.Решение № 3824 на ВАС от 12.03.2020г, по адм. дело № 8779/2019 г.).

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено при нарушаване на императивни правни норми, чието нарушаване от административния орган, настоящият съдебен състав квалифицира като съществено – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ. /В този см. Р 13109/04.12.2024г. по адм.д. 7400/2024 г. на ВАС/. Горното обуславя незаконосъобразността на постановения отказ за предоставяне на международна закрила по отношение на непълнолетния.

По изложените съображения, съдът намира извода на административния орган за липса на основание за предоставяне на бежански статут и хуманитарен статут „по други причини от хуманитарен характер“, свързани с висшия интерес на непълнолетното дете – непридружен кандидат за закрила, за незаконосъобразен, поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона – противоречие с чл.24 от Хартата на основните права в Европейския съюз (ХОПЕС), параграф 18 от Преамбюла на Директива 2011/95/ЕО, чл.20, пар.5 и чл.23 от Директива 2011/95/ЕО, пар.33 от Преамбюла на Директива 2013/32/ЕС и от чл.6а ЗУБ. /В този см. Решение № 10555 от 21.11.2022 г. по адм. д. № 3815/2022 г., IV отд. на ВАС, Решение № 3856 от 25.03.2021 г. по адм. д. № 1514/2021 г., IV отд. на ВАС и др./

Дължима е отмяна на оспореното решение. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК вр. чл. 91 от ЗУБ, делото като преписка следва се изпрати на ответника за ново разглеждане на молбата, след актуализирана оценка на общата ситуация във връзка с личната история на чуждия гражданин, при съобразяване с дадените указания във връзка с прилагане на чл. 6а от ЗУБ вр. §1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, 4 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на К. К., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., кюрд по народност, непридружен непълнолетен, [дата на раждане] , чрез адвокат Б. К. от САК / назначена за представител по чл. 25 от ЗУБ с Решение № 5645/15.12.2025г. на председателя на НБПП/, Решение № 5645/15.12.2025г. на председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 75, ал. 1, т. 2, във връзка с чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4, във

връзка с чл. 9 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), е отхвърлена молбата му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут

ВРЪЩА делото като преписка на компетентния орган на ДАБ – МС за ново разглеждане и произнасяне по молба за предоставяне на международна закрила с вх.№ ПМЗ-ВР-3039 от 01.10.2025г. по описа на РПЦ-С., при съобразяване със задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на решението.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховен административен съд на Република Б..

СЪДИЯ